

Наприкінці можна зазначити, що у конкурентному середовищі на ринку туристичних послуг, де швидкість, зручність та персоналізація грають важливу роль, використання чат-ботів є актуальним стратегічним рішенням для забезпечення взаємодії та відповіді на потреби сучасних мандрівників.

Література:

1. Феленчак Ю.Б., Шевчук І.Б. Нові напрями використання інформаційно-комунікативних технологій у сфері туризм. *Інфраструктура ринку*. 2019. Вип. 36. С. 69-74. DOI: <https://doi.org/10.32843/infrastructure36-11>
2. Чат-бот для туристичного агентства. URL: <http://surl.li/pjqzk> (дата звернення: 23.01.2024).
3. Почтаренко М.Р., Орлик О.В. Особливості та переваги застосування чат-ботів в туристичній індустрії. *Інформаційні технології в економіці і управлінні*: зб. наук. студ. праць. Одеса: ОНЕУ, 2022. Вип. 4. С. 60-66.
4. Ладуба М. Від тесту Тьюрінга до ChatGPT: що таке чат-боти, для чого їх використовують та яка їхня роль у сучасному світі. URL: <http://surl.li/pjqzc> (дата звернення: 23.01.2024).
5. Як використовувати чат-боти для бізнесу. URL: <http://surl.li/pjqzp> (дата звернення: 23.01.2024).

УПРАВЛІННЯ ІНТЕГРАЦІЙНИМИ ПРОЦЕСАМИ В СТАБІЛІЗАЦІЇ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Остапенко Р.М., кандидат економічних наук, доцент,
Державний біотехнологічний університет, м. Харків, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-5976-5871>

Інтеграційні процеси в економіці України відіграють вирішальну роль у формуванні економічного ландшафту країни та її становища на світовому ринку. Ефективне управління цими інтеграційними зусиллями має важливе значення для сприяння сталому зростанню, підвищенню конкурентоспроможності та максимізації вигод від економічного співробітництва.

Досліджуючи історичний контекст, поточний статус і майбутні перспективи інтеграції в Україні, ми прагнемо дати уявлення про складнощі управління інтеграцією та ключові фактори, що сприяють успіху в починаннях економічної інтеграції країни.

Україна має багату історію участі в різних інтеграційних процесах, на яку вплинули її геополітичне положення та історичні зв'язки із сусідніми країнами.

Нині Україна бере активну участь в інтеграційних зусиллях, включно з торговельними угодами та партнерством з Європейським Союзом та іншими міжнародними організаціями, з метою підвищення економічного зростання і стабільності.

Європейська інтеграція на сучасному етапі – це магістральний напрямок розвитку континенту, який визначить ситуацію в самій Європі у третьому тисячолітті, так і її місце у світі. З часу свого заснування у 1957 р. (ЄЕС, а сам ЄС – 1991) Європейський Союз поступово перетворився на один із найпотужніших політичних та фінансово-економічних центрів сучасного світу, ключовий компонент новоствореної архітектури європейської безпеки, ядро системи європейських стандартів [1].

Ефективне управління відіграє вирішальну роль в успіху інтеграційних процесів, забезпечуючи координацію, узгодження цілей і своєчасне прийняття рішень для максимізації вигод. Проблеми в управлінні інтеграційними процесами можуть охоплювати культурні відмінності, комунікаційні бар'єри та опір змінам, що підкреслює важливість кваліфікованого керівництва та стратегічного планування.

Україна стикається з економічними бар'єрами, такими як застаріла інфраструктура, корупція та нестабільність ринку, які можуть перешкоджати плавній інтеграції її економіки зі світовими ринками. Політична нестабільність, суперечливі інтереси та геополітична напруженість створюють серйозні проблеми для інтеграції економіки України, які потребують дипломатичної витонченості та довгострокового бачення.

У перший рік війни економіка скоротилася на 29,1 %, а власні доходи територіальних громад – на 17 %. Водночас понад 70 % завданих війною збитків припадає на Донецьку, Луганську, Харківську, Сумську, Чернігівську, Херсонську та Запорізьку області.

Оскільки відбулася деіндустріалізація Сходу, економічна активність тяжіє до безпечних західних регіонів [2].

В той же часу, ухвалення спільних підходів за участю зацікавлених сторін з уряду, бізнесу та громадянського суспільства може сприяти зміцненню довіри, прозорості та спільної відповідальності в інтеграційних процесах. Реалізація надійних стратегій управління ризиками, включно з ретельними оцінюваннями, плануванням на випадок непередбачуваних обставин і взаємодією із зацікавленими сторонами, має важливе значення для пом'якшення потенційних проблем і забезпечення успіху зусиль з інтеграції.

Фінансові стимули, торговельні угоди та дипломатичні зусилля – це лише деякі з помпнів, які вони струшують, щоб прискорити інтеграцію. Нормативно-правова база підтримує рух інтеграційних процесів у правильному напрямку. Чи то оптимізація торговельних процедур, чи то забезпечення чесної конкуренції, ці правила формують ландшафт економічної інтеграції.

Коли економічна інтеграція вривається в економіку України, вона приносить із собою змішаний набір позитивних емоцій і проблем, з якими економіка може впоратися.

Інтеграція може стати букетом троянд для економіки України, пропонуючи розширений доступ до ринків, інвестиційні можливості та технологічні досягнення. Інтеграція – це не тільки економічні вигоди - вона також передбачає соціальні та культурні зміни в партії. Від нових смаків у кухні до різноманітних точок зору, інтеграція додає пікантності українській культурній страві. У сфері інтеграційних ініціатив історії успіху подібні до зірок, що падають, – такі, що засліплюють і надихають.

Від спільних підприємств до транскордонного співробітництва – український бізнес продемонстрував свою майстерність у навігації інтеграційним лабіринтом. Ці проекти є маяками успіху у сфері інтеграції.

Але за кожним успіхом стоїть низка витягнутих уроків. Українські чемпіони з інтеграції можуть поділитися цінною інформацією: від важливості зміцнення довіри до необхідності адаптуватися перед обличчям викликів. У міру заходу сьогоднішніх зусиль з інтеграції створюється ґрунт для нового світанку можливостей і проблем в економічному ландшафті України. Інтеграція розкриває такі тенденції, як цифровізація, сталий розвиток і глобальне партнерство, що формують майбутній танець України з інтеграцією. Адаптація до цих тенденцій матиме ключове значення для гармонійного економічного майбутнього.

Але давайте не будемо забувати, що з великими можливостями приходять і великі проблеми. Шлях інтеграції наповнений перешкодами, від геополітичних ризиків до технологічних потрясінь, які ще належить подолати. Ключ полягає у здатності України долати ці труднощі вправно і стійко.

Насамкінець зазначимо, що успішне управління інтеграційними процесами має першорядне значення для економічного розвитку України та глобальної інтеграції. Розв'язуючи проблеми, реалізуючи ефективні стратегії та використовуючи державну підтримку, Україна

може подолати складнощі інтеграції та отримати вигоду з можливостей, які вона надає. Оскільки країна продовжує просуватися до більшої економічної інтеграції, важливо вчитися на минулому досвіді, використовувати співробітництво та адаптуватися до мінливих тенденцій, щоб забезпечити процвітаюче і стійке майбутнє для економіки України.

Література:

1. Prikhodko&partners. Євроінтеграційні процеси в Україні: становлення та розвиток. URL: <https://prikhodko.com.ua/my-i-zmi/my-i-zmi/stattya/evroitegracijni-proczesy-v-ukrayini-stanovlennya-ta-rozvytok/> (дата звернення: 05.03.2024).
2. Економічна правда. Євроінтеграція та виклики війни: як розвиватимуться регіони та громади? URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2024/01/25/709155/> (дата звернення: 05.03.2024).

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ГОТЕЛЬНОЇ ІНДУСТРІЇ УКРАЇНИ

Петлін І.В., кандидат економічних наук, доцент,
Львівська філія Європейського університету, м. Львів, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0198-588X>

Юрчик С.С., здобувач другого (магістерського) рівня ВО,
ПВНЗ «Європейський університет», Україна

Інноваційна сфера є надзвичайно важливою для розвитку усіх галузей України, але існує низка проблем, з якими стикається ця сфера в умовах сьогодення, зокрема:

- низькі обсяги витрат підприємств на інноваційну діяльність;
- відсутність механізму довгострокового кредитування інноваційної діяльності підприємств з боку банківського сектора; підвищений ризик будь-яких форм інвестування;
- нестача власних коштів та брак фінансової підтримки інноваційної діяльності підприємств з боку держави;
- низька частка витрат підприємств на внутрішні та зовнішні науково-дослідні роботи Низька частка витрат підприємств на внутрішні та зовнішні науково-дослідні роботи;
- концентрація витрат підприємств на інновації напрямку придбання машин, обладнання та програмного забезпечення.